प्रवर्त्तकः, विधायकः, विधायी m. (न्), विधाता m. (तृ), आरम्भकः, स्थापनकारी m. (न्).

To INSTRUCT, *v. a.* (Teach) उपदिश् (c. 6. -दिशति -देष्टुं), शिक्ष् (c. 10. शिक्षयति -यितुं), अनुशिक्ष्, अभिशिक्ष्, अधी in caus. (अध्यापयति -यितुं rt. इ), शास् (c. 2. शास्ति, शासितुं), अनुशास्, पट् (c. 10. पाटयति -यितुं), निदृश् (c. 10. -दर्शयति -यितुं), उपदेशं कृ, विद्यां दा.—(Educate) विनी (c. 1. -नयति -नेतुं), अनुनी.—(Inform) ज्ञा in caus. (ज्ञापयति, ज्ञपयति -यितुं), विज्ञा, निविद् (c. 10. -वेदयति -यितुं), बुध् (c. 10. बोधयति -यितुं), सूच् (c. 10. सूचयति -यितुं), अनुसूच्.—(Direct, enjoin) आदिश्, निर्दिश्, समादिश्, प्रदिश्, सन्दिश्, आज्ञा in caus., समाज्ञा, नियुज् (c. 7. -युनक्ति -योक्तुं, c. 10. -योजयति -यितुं), चुद् (c. 10. चोदयति -यितुं), प्रचुद्, सञ्चुद्.

INSTRUCTED, *p. p.* (Taught) उपदिष्टः -ष्टा -ष्टं, शिक्षितः -ता -तं, अध्यापितः -ता -तं, शासितः -ता -तं, अनुशासितः -ता -तं, शिष्टः -ष्टा -ष्टं, अनुशिष्टः -ष्टा -ष्टं, लब्धविद्यः -द्या -द्यं, प्राप्तविद्यः -द्या -द्यं, गृहीतविद्यः -द्या -द्यं, पाठितः -ता -तं.—(Informed) ज्ञापितः -ता -तं, विज्ञापितः -ता -तं, विज्ञप्तः -प्ता -प्तं, बोधितः -ता -तं.—(Directed) आदिष्टः -ष्टा -ष्टं, निर्दिष्टः -ष्टा -ष्टं, प्रचोदितः -ता -तं, आज्ञप्तः -प्ता -प्तं.

INSTRUCTION, *s.* (Teaching) उपदेशः -शनं, शिक्षा -क्षणं, अध्यापनं, शासनं, अनुशासनं, पाठः -ठनं, विद्यादानं, बोधनं, प्रतिबोधः.—(Direction, order) आज्ञा, आदेशः, निदेशः, निर्देशः, शासनं, शास्तिः *f.*, चोदनं -ना, नियोगः.—(Precept) विधिः *m.*, विधानं, नियमः, सूत्रं, कल्पः, निदर्शनं.

INSTRUCTIVE, *a.* उपदेशकः -का -कं, उपदेशी -शिनी -शि (न्), उपदेशकरः -रा -रं, उपदेशावहः -हा -हं, उपदेशप्रदः -दा -दं, बोधकः -का -कं, निदेशी -शिनी -शि (न्), शिक्षाकरः -रा -रं, ज्ञानोत्पादकः -का -कं, उपदेश in comp.

INSTRUCTOR, *s.* उपदेशकः, उपदेशी *m.* (न्), उपदेष्टा *m.* (ष्टृ), अध्यापकः, शिक्षकः, शिक्षाकरः, उपाध्यायः, गुरुः *m.*, शिक्षागुरुः *m.*, आचार्य्यः, उपदेशकृत् *m.* -कारी *m.* (न्), शिक्षादाता *m.* (तृ), विद्यादाता *m.*, ज्ञापकः.

INSTRUCTRESS, *s.* उपदेशिका, उपदेष्ट्री, उपदेशिनी, अध्यापिका, आचार्य्या, शिक्षिका, उपदेशकर्त्री, शिक्षाकर्त्री, शिक्षादात्री.

INSTRUMENT, *s.* (Tool, implement) यन्त्रं, उपकरणं, साधनं, कर्म्मसाधनं, कार्य्यसाधनं, सामग्र्यं -ग्री, द्रव्यं, उपस्करः, विलालः; 'astronomical instrument,' ज्योतिषयन्त्रं.—(Means, instrumental cause) कारणं, करणं, हेतुः *m.*, निमित्तं -त्तकं, निमित्तकारणं, प्रयोजनं.—(Agent, doer) कारकः, कर्त्ता *m.* (र्तृ), साधकः, प्रयोजकः, प्रयोज्यः, कार्य्यसाधकः, हेतुकः, कारकहेतुः *m.*—(Musical instrument) वादित्रं, वाद्यं, तूर्य्यं, आतोद्यं, तालितं; 'a wind instrument,' शुषिरं, शुषिरवाद्यं, शङ्खः -ङ्खं; 'stringed instrument,' ततं, तन्तुवाद्यं; 'instrument for martial music,' रणवाद्यं; 'sounded by the mouth,' मुखवाद्यं; 'covered with skin,' चर्म्मवाद्यं. *See* DRUM. (Deed, writing) साधनपत्रं, लेखः, लेखपत्रं, पत्रं, पत्रकं, लेख्यं, लेख्यप्रसङ्गः, करणं.

INSTRUMENTAL, *a.* (Serving to effect some end) कारणिकः -की -कं, हेतुकः -का -कं, हैतुकः -की -कं, कारकः -रिका -कं, साधकः -धिका -कं, साधिकः -का -कं, कार्य्यसाधकः &c., कारणभूतः -ता -तं, साधनभूतः -ता -तं, साधनीभूतः -ता -तं, कारणीभूतः -ता -तं, प्रसाधकः -का -कं, प्रयोजकः -का -कं, उपकारी -रिणी -रि (न्), कारी &c., कारणवान् -वती -वत् (त्), सम्पादकः -का -कं.—(Not vocal) वाद्यजः -जा -जं, वाद्यजनितः -ता -तं, वाद्यसिद्धः -द्धा -द्धं, वाद्यसम्बन्धी -न्धिनी -न्धि (न्), वाद्योत्पन्नः -न्ना -न्नं.—(Instrumental case in grammar) करणं, तृतीया विभक्तिः.

INSTRUMENTALITY, *s.* कारणत्वं -ता, कारकत्वं, हेतुता -त्वं, निमित्तत्वं, साधकत्वं, साधनत्वं, कर्तृत्वं, कर्तृकत्वं, करणत्वं, प्रयोजकत्वं.

INSTRUMENTALLY, *adv.* कारणतस्, हेतुतस्, कारणत्वेन, निमित्ततस्, करणतस्.

INSUAVITY, *s.* अमृदुता, असौम्यता, अस्निग्धता, कर्कशत्वं, परुषता, चण्डता.

INSUBJECTION, *s.* अनधीनता, अनायत्तता, अवशता, अविधेयता, अवश्यत्वं.

INSUBORDINATE, *a.* अवशः -शा -शं, अविनीतः -ता -तं, अविधेयः -या -यं.

INSUBORDINATION, *s.* अविनयः, अविनीतता, अविधेयता, आज्ञाभङ्गः, आज्ञाव्यतिक्रमः, शासनभङ्गः, अवशत्वं, स्वाम्यनधीनता, दुःशीलता.

INSUBSTANTIAL, *a.* अवास्तवः -वी -वं -विकः -की -कं, निःसारः -रा -रं, असारः -रा -रं, सारहीनः -ना -नं, निःसत्त्वः -त्त्वा -त्त्वं, सत्त्वहीनः -ना -नं, असन् -सती -सत् (त्), वायुसमः -मा -मं, असत्यः -त्या -त्यं.

INSUBSTANTIALITY, *s.* अवस्तुता, अवास्तवत्वं, अवस्तु *n.*, वस्त्वभावः, असारत्वं, सारहीनता, सत्त्वहीनता, असत्यता.

INSUFFERABLE, *a.* असह्यः -ह्या -ह्यं, असहनीयः -या -यं, दुःसहः -हा -हं, निःसहः -हा -हं, अक्षन्तव्यः -व्या -व्यं, अक्षमणीयः -या -यं, सहनाशक्यः -क्या -क्यं.

INSUFFERABLENESS, *s.* असह्यता, असहनीयता, निःसहत्वं, दौःसह्यं.

INSUFFERABLY, *adv.* असहनीयं, यथा सोढुं न शक्यते तथाप्रकारेण.

INSUFFICIENCY, *s.* (Deficiency, state of not being enough) न्यूनता, हीनता, क्षीणता, अल्पत्वं, विरहः, अयथेष्टता, अप्राचुर्य्यं, अपर्य्याप्तिः *f.*, अबाहुल्यं, अभावः, अनिर्वाहः.—(Inadequateness) अनुपयुक्तत्वं, अयोग्यता, अक्षमता -त्वं, अनौचित्यं, अनुचितत्वं, अपर्य्याप्तिः *f.*, असमर्थता, असामर्थ्यं.

INSUFFICIENT, *a.* (Not enough, deficient) अनलम् indec., अयथेष्टः -ष्टा -ष्टं, अपर्य्याप्तः -प्ता -प्तं, न्यूनः -ना -नं, हीनः -ना -नं, क्षीणः -णा -णं, अपूर्णः -र्णा -र्णं, अप्रचुरः -रा -रं, निर्वाहाक्षमः -मा -मं, निर्वाहासमर्थः -र्था -र्थं.—(Inadequate) अनुपयुक्तः -क्ता -क्तं, अयोग्यः -ग्या -ग्यं, अक्षमः -मा -मं, असमर्थः -र्था -र्थं, अपर्य्याप्तः -प्ता -प्तं, अनुचितः -ता -तं.

INSUFFICIENTLY, *adv.* (Not enough) अनलं, अयथेष्टं, अप्रचुरं.—(Inadequately) अनुपयुक्तं, अयोग्यं, अक्षमं, अपर्य्याप्तं, अनुचितं, अपर्य्याप्तं.

INSUFFLATION, *s.* (Act of breathing on) श्वासप्रक्षेपः, प्राणप्रक्षेपः, श्वासन्यासः.

INSULAR, *a.* (Belonging to an island) द्वीप्यः -प्या -प्यं, द्वैप्यः -प्यी -प्यं, द्वैपः -पी -पं, द्वीपी -पिनी -पि (न्), द्वीपीयः -या -यं, द्वीपसम्बन्धी &c., उपद्वीपसम्बन्धी &c.—(Surrounded by water) द्वीपाकारः -रा -रं, उपद्वीपाकारः -रा -रं, द्वीपरूपः -पा -पं, जलवेष्टितः -ता -तं, जलपरिगतः -ता -तं.

INSULARITY, *s.* द्वीपाकारत्वं, द्वीपरूपता, द्वीपता -त्वं, जलवेष्टितत्वं.

To INSULATE, *v. a.* पृथक् स्था in caus. (स्थापयति -यितुं), पृथक्, अन्यवियुक्तं -क्तां कृ, अन्यविछिन्नं -न्नां कृ, अन्यविश्लिष्टं -ष्टां कृ.

INSULATED, *p. p.* or *a.* अनन्यसंलग्नः -ग्ना -ग्नं, अनन्यसंसक्तः -क्ता -क्तं, अनन्यसंयुक्तः -क्ता -क्तं, अन्यविश्लिष्टः -ष्टा -ष्टं, अन्यविभिन्नः -न्ना -न्नं, पृथक्स्थितः -ता -तं.

INSULATION, *s.* अन्यवियोगः, अन्यविभेदः, अनन्यसंयोगः, अन्यविच्छेदः.

INSULT, *s.* अवक्षेपः, अपमानवाक्यं, अवमानवाक्यं, तिरस्कारवाक्यं, तिरस्कारः, अपमानं, अवज्ञा -ज्ञानं, परिभवः, अपमानक्रिया, अवलेपः, अवहेला -लनं, अपवादः, परीवादः, वाक्पारुष्यं, परिभाषणं, निन्दा, दुर्वचस् *n.*, धर्षणं, अनार्य्यं, खलोक्तिः *f.*, अनादरः, अनादरक्रिया, भर्त्सना, निर्भर्त्सना, क्षेपः.

To INSULT, *v. a.* अवज्ञा (c. 9. -जानाति -ज्ञातुं), अवमन् (c. 4. -मन्यते